

En översättningspraktikants berättelse om tiden på kommissionens svenska språkavdelning

Moa Ederyd, praktikant på EU-kommissionens svenska språkavdelning i Bryssel, okt 2020 – feb 2021

Som praktikant är det bra att ha lite självdistans. Därför kommer här en bild av mig under resdagen till Bryssel, september 2020, något uppretad på munskyddet. Och en något mer respektabel praktikantbild. Det går ju inte riktigt att blunda för det faktum att jag åkte i väg på min EU-praktik precis under pandemin. Det var egentligen aldrig någon fråga om jag skulle ansöka eller ej, men sedan tvekade jag något – det skulle troligtvis bli rätt utmanande att flytta utomlands precis under denna period. Samtidigt skulle en sådan här möjlighet antagligen inte komma igen. Lyckligtvis lät jag optimisten i mig få sista ordet, och hur tacksam är jag inte över det i dag.

Nog för att det också blev utmanande. Det är inte toppen att träffa sin handledare

för första gången och knappt se något för imman på glasögonen (något att tacka kombinationen munskydd, glasögon och kallt väder för). Det kan vara utmanande att få till ett ergonomiskt hemmakontor. Det är rätt kyligt att äta take-away med andra praktikanter utomhus i december. Dessa petitesser övervägde dock aldrig fördelarna: hur roligt arbetet var, hur väl omhändertagen jag kände mig och hur otroligt mycket jag lärde mig. Sedan upplevde jag Bryssel som en väldigt charmig stad, trots det jag hade fått höra innan jag gav mig av. Här kräver sammanhanget att jag ger ett hett tips: Musical Instruments Museum.

Jag tror att det var den parallella processen av att hela tiden sätta mig in i så många varierande politikområden och samtidigt göra djupdyk i språkens värld som jag upplevde som så väldigt stimulerande med praktiken. För den vars akademiska bana kan framstå som flummig (jag har studerat dels fred och utveckling, statsvetenskap lite generellt, dels språk) kan det upplevas smått otroligt att dessa två områden kan få komma till uttryck på ett så konkret sätt. Här behövde jag på ett sätt inte välja mellan dessa två banor, och det hade jag nog inte trott var möjligt. Jag tänker mig att en liknande känsla skulle kunna infinna sig även hos den som har studerat andra ämnen, eftersom jag översatte texter på så många teman, såsom miljö och klimat, handel och ekonomi. Något som tilltalade mig var känslan av att känna mig som något av en "expert" på ett område efter att ha lämnat in en översättning – givetvis en illusion – liksom faktumet att de olika texttyperna ställde olika krav på stil, ton och hur nära jag skulle hålla mig originalet. På så sätt var jag tvungen att hela tiden vara på alerten. För den som är det minsta språkintresserad är det ett ypperligt tillfälle att få diskutera språkliga företeelser med kollegor och särskilt putsa på svenskan, men förutom det får man helt enkelt ganska bra koll på vad som sker på EU-nivå. Sedan är det inte fel att få träffa andra praktikanter som ibland kan lika många, eller oftast fler, språk än man själv, och som oftast befinner sig i en liknande livsfas, dvs. den diffusa perioden mellan 25 och 30 år.

Med risk för att låta sentimental (något som egentligen aldrig är fel) så var den här praktiken precis det jag behövde och hade letat efter ett bra tag. Något som var nytt och utmanande, men som ändå var högst relevant utifrån min bakgrund och mina intressen. Jag fick upp ögonen för ett område som för mig var relativt nytt, alltså översättning, men där så många saker ändå föll på plats. För min del

innebar praktiken att cirkeln på något sätt slöts kring mitt språkintresse och jag fick en tydligare inriktning på vad jag ville göra efteråt, och det får nog ses som en ganska stor sak.

Allas upplevelse är ju unik – oavsett är praktiken inom översättning mycket allmänbildande och mångfacetterad, och det är framför allt en fantastisk möjlighet att få lära känna och lära av så kunniga, trevliga och inspirerande kollegor. Det är jag allra mest tacksam över. Var inte orolig, the force is with you, dvs. översättningsminnen. Var bara beredd på att översätta vissa termer och formuleringar om och om igen – exempelvis ”den gröna och digitala omställningen”.